Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έβδομο τμήμα)

της 16ης Απριλίου 2015*

«Προδικαστική παραπομπή — Ντάμπινγκ — Εισαγωγές ορισμένων σωλήνων από σίδηρο ή από χάλυβα — Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 — Άρθρο 3, παράγραφος 7 — Ζημία για τη βιομηχανία — Γνωστοί παράγοντες — Αιτιώδης σύνδεσμος — Μη συνεκτίμηση έρευνας αφορώσας επιζήμιες για τον ανταγωνισμό πρακτικές κοινοτικών επιχειρήσεων του οικείου τομέα — Κανονισμός (ΕΚ) 2320/97 — Κύρος»

Στην υπόθεση C-143/14,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Finanzgericht Berlin-Brandenburg (Γερμανία) με απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 2013, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 26 Μαρτίου 2014, στο πλαίσιο της δίκης

TMK Europe GmbH

κατά

Hauptzollamt Frankfurt (Oder),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο τμήμα),

συγκείμενο από τους J.-C. Bonichot (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, A. Arabadjiev και K. Λυκούργο, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Wathelet

γραμματέας: C. Strömholm, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 29ης Ιανουαρίου 2015,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

— η TMK Europe GmbH, εκπροσωπούμενη από τον N. Meyer, Rechtsanwalt,

— η Ιταλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την G. Palmieri, επικουρούμενη από την A. Collabolletta, avvocato dello Stato,

— το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενο από τον B. Driessen, επικουρούμενο από τον R. Bierwagen, Rechtsanwalt,

— η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους T. Maxian Rusche και R. Sauer,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά το κύρος του κανονισμού (ΕΚ) 2320/97 του Συμβουλίου, της 17ης Νοεμβρίου 1997, για την επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων χωρίς συγκόλληση από σίδηρο ή μη κραματοποιημένο χάλυβα, καταγωγής Ουγγαρίας, Πολωνίας, Ρωσίας, Τσεχικής Δημοκρατίας, Ρουμανίας και Σλοβακικής Δημοκρατίας, για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1189/93 και για την [περάτωση] της διαδικασίας όσον αφορά τις εισαγωγές καταγωγής Δημοκρατίας της Κροατίας (ΕΕ L 322, σ. 1).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ της TMK Europe GmbH (στο εξής: TMK Europe) και του Hauptzollamt Frankfurt (Oder) (κεντρικό τελωνείο της Φρανκφούρτης επί του Όντερ, στο εξής: Hauptzollamt) σχετικά με τους δασμούς αντιντάμπινγκ των οποίων η καταβολή ζητήθηκε από την TMK Europe κατ' εφαρμογήν του κανονισμού 2320/97, λόγω εισαγωγών που πραγματοποιήθηκαν κατά τα έτη 2001 έως 2003.

Το νομικό πλαίσιο

Ο κανονισμός (ΕΚ) 384/96

3 Ο κανονισμός (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 1995, L 56, σ. 1), καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 343, σ. 51, και διορθωτικό ΕΕ 2010, L 7, σ. 22). Ωστόσο, λαμβανομένης υπόψη της ημερομηνίας εκδόσεως του κανονισμού 2320/97, του οποίου η νομιμότητα αμφισβητείται ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, η διαφορά πρέπει να εξεταστεί βάσει του κανονισμού 384/96 (στο εξής: βασικός κανονισμός).

4 Το άρθρο 1, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού προέβλεπε τα εξής:

«Δασμός αντιντάμπινγκ είναι δυνατό να επιβάλλεται σε κάθε προϊόν που αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ, όταν η θέση του σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Κοινότητας προκαλεί ζημία.»

5 Το άρθρο 3, παράγραφοι 1, 2 και 5 έως 7, του βασικού κανονισμού, υπό τον τίτλο «Προσδιορισμός της ζημίας», όριζε τα ακόλουθα:

«1. Κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και εφόσον δεν ορίζεται κάτι διαφορετικό, ο όρος "ζημία" σημαίνει τη σημαντική ζημία που προκαλείται στην κοινοτική βιομηχανία, τον κίνδυνο πρόκλησης σημαντικής ζημίας στην κοινοτική βιομηχανία ή την αισθητή καθυστέρηση της δημιουργίας μιας τέτοιας βιομηχανίας· η ερμηνεία του όρου διέπεται από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

2. Ο προσδιορισμός της ζημίας γίνεται με βάση θετικά αποδεικτικά στοιχεία και προϋποθέτει αντικειμενική εξέταση τόσο:

α) του όγκου των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και της επίδρασής τους στις τιμές των ομοειδών προϊόντων στην αγορά της Κοινότητας, όσο και

β) των συνεπειών των εισαγωγών αυτών για την κοινοτική βιομηχανία.

[...]

5. Η εξέταση των επιπτώσεων των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ για την οικεία κοινοτική βιομηχανία περιλαμβάνει αξιολόγηση όλων των συναφών οικονομικών παραγόντων και των δεικτών που έχουν σημασία για την κατάσταση της κοινοτικής βιομηχανίας· σε αυτούς συμπεριλαμβάνονται: το γεγονός ότι μια βιομηχανία εξακολουθεί να διέρχεται φάση ανάκτησης των δυνάμεών της μετά τις συνέπειες από παλαιότερες πρακτικές ντάμπινγκ ή επιδοτήσεις· το μέγεθος του πραγματικού περιθωρίου ντάμπινγκ, η πραγματική ή δυνητική μείωση των πωλήσεων, των κερδών, της παραγωγής, του μεριδίου αγοράς, της παραγωγικότητας, της αποδοτικότητας των επενδύσεων και της χρησιμοποίησης ικανότητας· παράγοντες επηρεάζοντες τις κοινοτικές τιμές· οι πραγματικές ή δυνητικές αρνητικές συνέπειες για τις ταμειακές ροές, τα αποθέματα, την απασχόληση, τους μισθούς, την ανάπτυξη, την ικανότητα άντλησης κεφαλαίων ή τις επενδύσεις. Η παραπάνω απαρίθμηση δεν είναι εξαντλητική και κανένας από τους ανωτέρω παράγοντες ούτε περισσότεροι εξ αυτών από κοινού δεν έχουν κατ' ανάγκη αποφασιστική σημασία.

6. Πρέπει να αποδεικνύεται, με βάση το σύνολο των συναφών αποδεικτικών στοιχείων που έχουν υποβληθεί σε σχέση με την παράγραφο 2, ότι οι εισαγωγές με πρακτικές ντάμπινγκ προκαλούν ζημία κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού. Ειδικότερα, είναι απαραίτητο να αποδεικνύεται ότι ο όγκος ή/και το επίπεδο των τιμών, όπως αυτά έχουν καθοριστεί βάσει της παραγράφου 3, ευθύνονται για τις συνέπειες επί της κοινοτικής βιομηχανίας, κατά τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 5, όπως επίσης ότι οι συνέπειες αυτές είναι τέτοιας έκτασης, ώστε να είναι δυνατό να θεωρηθούν σημαντικές.

7. Άλλοι γνωστοί παράγοντες πλην των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, οι οποίοι προξενούν κατά το ίδιο χρονικό διάστημα ζημία στην κοινοτική βιομηχανία, εξετάζονται ομοίως, προκειμένου να διασφαλισθεί ότι η προκαλούμενη από τους εν λόγω άλλους παράγοντες ζημία δεν αποδίδεται στις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ κατ' εφαρμογή της παραγράφου 6. Στους παράγοντες που είναι δυνατό να ληφθούν υπόψη εν προκειμένω περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, ο όγκος και οι τιμές εισαγωγών πωλούμενων σε τιμές που δεν απορρέουν από πρακτικές ντάμπινγκ, η τυχόν συρρίκνωση της ζήτησης ή μεταβολές των δεδομένων κατανάλωσης, τυχόν περιοριστικές εμπορικές πρακτικές που εφαρμόζουν οι παραγωγοί τρίτων χωρών και της Κοινότητας και ο μεταξύ τους ανταγωνισμός, οι τεχνολογικές εξελίξεις, καθώς και οι εξαγωγικές επιδόσεις και η παραγωγικότητα της κοινοτικής βιομηχανίας.»

Ο κανονισμός (ΕΚ) 2320/97

6 Κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού 2320/97, επιβάλλονται οριστικοί δασμοί αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές, μεταξύ άλλων, σωλήνων χωρίς συγκόλληση που υπάγονται στον κωδικό 7304 31 99 της συνδυασμένης ονοματολογίας που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 256, σ. 1), και είναι καταγωγής, μεταξύ άλλων, Ρωσίας. Η παράγραφος 2 του ίδιου άρθρου, καθόρισε στο 26,8 % των ποσοστό των δασμών αντιντάμπινγκ που επιβάλλονται στις εισαγωγές αυτές.

Ο κανονισμός (ΕΚ) 1322/2004

7 Ο κανονισμός (ΕΚ) 1322/2004 του Συμβουλίου, της 16ης Ιουλίου 2004, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 2320/97 για την επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων χωρίς συγκόλληση από σίδηρο ή μη κραματοποιημένο χάλυβα, καταγωγής, μεταξύ άλλων, Ρωσίας και Ρουμανίας (ΕΕ L 246, σ. 10), περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τις ακόλουθες αιτιολογικές σκέψεις:

«[...]

(9) Με την απόφαση [2003/382/ΕΚ της Επιτροπής, της 8ης Δεκεμβρίου 1999, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 της συνθήκης ΕΚ (Υπόθεση IV/E-1/35.860-B – Χαλυβδοσωλήνες άνευ ραφής) (ΕΕ L 140, σ. 1, στο εξής: απόφαση για θέματα ανταγωνισμού)] επιβλήθηκε σε πολλούς κοινοτικούς παραγωγούς πρόστιμο για την ανάμειξή τους σε δύο υποθέσεις παράβασης του άρθρου 81, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ.

(10) Συνεπεία της θέσπισης της απόφασης για θέματα ανταγωνισμού, θεωρήθηκε αρχικά ότι ο πιθανός δεσμός με τον κανονισμό (ΕΚ) 2320/97, εάν υπήρχε, δεν ήταν τέτοιας μορφής, ώστε να επιβάλλει την επανεξέταση των πορισμάτων του εν λόγω κανονισμού. Ωστόσο, έπειτα από τη δημοσίευση της απόφασης για θέματα ανταγωνισμού, ένα από τα ενδιαφερόμενα μέρη έθεσε το ζήτημα του πιθανού αντίκτυπου που θα μπορούσε να έχει η ασυμβίβαστη με τον ανταγωνισμό συμπεριφορά για τα ισχύοντα μέτρα αντιντάμπινγκ και παρείχε περαιτέρω πληροφορίες σε συνάρτηση με τα ζητήματα που σχετίζονταν με τα πορίσματα του κανονισμού (ΕΚ) 2320/97 που αναφέρονται στη ζημία και την αιτιώδη συνάφεια. Με τον παρόντα κανονισμό επιδιώκεται να εξετασθεί το ενδεχόμενο κατά πόσον η απόφαση για θέματα ανταγωνισμού θα πρέπει να έχει τυχόν συνέπειες για τα μέτρα αντιντάμπινγκ που ισχύουν σήμερα.

[...]

(19) Λαμβάνοντας υπόψη ότι η επικάλυψη του πεδίου των προϊόντων, των ενεχόμενων εταιρειών και της χρονικής περιόδου των δύο διαδικασιών είναι μόνο μερική, εξακριβώθηκε ότι ο αντίκτυπος της προαναφερόμενης ασυμβίβαστης με τον ανταγωνισμό συμπεριφοράς επηρέασε σε περιορισμένο βαθμό την έρευνα αντιντάμπινγκ, στην οποία βασίσθηκαν οι οριστικοί δασμοί που επιβλήθηκαν το 1997. Επιπλέον, εάν αποκλεισθούν τα στοιχεία των εταιρειών που διαπιστώθηκε ότι είχαν διαπράξει παράβαση του άρθρου 81 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ, τα αποτελέσματα φαίνεται να παραμένουν συγκρίσιμα με εκείνα που είχαν υπολογισθεί με βάση τα στοιχεία των δέκα συνεργαζόμενων κοινοτικών παραγωγών, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που είχαν συμμετάσχει στην προαναφερθείσα ασυμβίβαστη με τον ανταγωνισμό συμπεριφορά, δηλαδή θα εξακολουθούσε να υφίσταται πρακτική ντάμπινγκ που προκαλεί ζημία. Κατά συνέπεια, είναι εξαιρετικά απίθανο η ασυμβίβαστη με τον ανταγωνισμό συμπεριφορά κοινοτικών παραγωγών να έχει ασκήσει ουσιαστικό αντίκτυπο στα αρχικά πορίσματα της έρευνας αντιντάμπινγκ. Ωστόσο, δεν είναι δυνατό να επιβεβαιωθεί χωρίς αμφιβολία ότι οι συνολικές συνθήκες της αγοράς θα ήταν ταυτόσημες, εάν δεν είχε υπάρξει η προαναφερόμενη ασυμβίβαστη με τον ανταγωνισμό συμπεριφορά.

(20) Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, κρίνεται ορθό να μην συνεχίσει η περαιτέρω εφαρμογή των μέτρων που θεσπίσθηκαν με τον κανονισμό (ΕΚ) 2320/97. Αυτό ευθυγραμμίζεται με τις βασικές αρχές της σώφρονος διαχείρισης και της χρηστής διοικητικής πρακτικής. [...]»

8 Το άρθρο 1 του κανονισμού 1322/2004 τροποποίησε τον κανονισμό 2320/97 προσθέτοντας ένα άρθρο 8 κατά το οποίο «[τ]α άρθρα 1, 2 και 3 δεν εφαρμόζονται από τις 21 Ιουλίου 2004».

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

9 Η TMK Europe εισήγαγε κατά τα έτη 2001 έως 2003 σωλήνες καταγωγής Ρωσίας. Εκτιμώντας ότι οι εισαγωγές αυτές ενέπιπταν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 2320/97, το Hauptzollamt της ζήτησε την καταβολή, μεταξύ άλλων, δασμών αντιντάμπινγκ ύψους 375 178,13 ευρώ.

10 Στις 18 Νοεμβρίου 2003, η TMK Europe αμφισβήτησε ενώπιον του Hauptzollamt ότι όφειλε τους δασμούς αυτούς, υποστηρίζοντας καταρχάς ότι οι εισαχθέντες σωλήνες δεν ενέπιπταν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού.

11 Κατόπιν της δημοσιεύσεως του κανονισμού 1322/2004 που ανέστειλε την εφαρμογή του κανονισμού 2320/97 από της 21ης Ιουλίου 2004, λόγω της αποφάσεως για θέματα ανταγωνισμού με την οποία επιβλήθηκαν κυρώσεις σε ορισμένους κοινοτικούς παραγωγούς του οικείου τομέα, η TMK Europe υπέβαλε στο Hauptzollamt νέα αίτηση επιστροφής των δασμών αντιντάμπινγκ, προβάλλοντας την έλλειψη νομιμότητας του κανονισμού 2320/97.

12 Δεδομένου ότι τα αιτήματά της απορρίφθηκαν στις 29 Οκτωβρίου 2010, η TMK Europe άσκησε ενώπιον του Finanzgericht Berlin-Brandenburg (φορολογικό δικαστήριο Βερολίνου-Βραδεμβούργου) προσφυγή με αίτημα την επιστροφή των επίμαχων δασμών αντιντάμπινγκ, προβάλλοντας εκ νέου τους δύο λόγους που αντλούνται, αφενός, από το ότι οι εισαχθέντες σωλήνες δεν ενέπιπταν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 2320/97 και, αφετέρου, από την έλλειψη νομιμότητας του κανονισμού αυτού.

13 Κατά το αιτούν δικαστήριο, καίτοι ο πρώτος λόγος δεν μπορεί να ευδοκιμήσει, αντιθέτως υπάρχουν αμφιβολίες σχετικά με την απάντηση που πρέπει να δοθεί στον δεύτερο λόγο.

14 Μολονότι κλίνει υπέρ της άποψης ότι ο κανονισμός 2320/97 είναι έγκυρος, δεν μπορεί να καθορίσει με βεβαιότητα το αν οι λόγοι που παρακίνησαν το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να αποφασίσει, με τον κανονισμό 1322/2004, να μην εφαρμόσει πλέον τα άρθρα 1 έως 3 του κανονισμού 2320/97 από της 21ης Ιουλίου 2004 θα έπρεπε επίσης να επηρεάσουν αναδρομικώς το κύρος του τελευταίου αυτού κανονισμού.

15 Κατά το αιτούν δικαστήριο, τίθεται το ερώτημα εάν το Συμβούλιο, όταν εξέδωσε τον κανονισμό 2320/97, στις 17 Νοεμβρίου 1997, έπρεπε να λάβει υπόψη την έρευνα που είχε κινήσει τότε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή από τις 25 Νοεμβρίου 1994 σχετικά με την ενδεχόμενη ύπαρξη επιζήμιων για τον ανταγωνισμό πρακτικών στο πλαίσιο της κοινοτικής βιομηχανίας. Συγκεκριμένα, βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 7, πρώτη περίοδος, του βασικού κανονισμού, άλλοι γνωστοί παράγοντες πλην των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, οι οποίοι προξενούν κατά το ίδιο χρονικό διάστημα ζημία στην κοινοτική βιομηχανία, εξετάζονται ομοίως, προκειμένου να διασφαλισθεί ότι η προκαλούμενη από τους εν λόγω άλλους παράγοντες ζημία δεν αποδίδεται στις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ.

16 Υπό τις περιστάσεις αυτές, το Finanzgericht Berlin-Brandenburg αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Είναι ο κανονισμός (ΕΚ) 2320/97 […] ανίσχυρος, καθόσον [το Συμβούλιο] δεν εκτίμησε δεόντως τις προϋποθέσεις περί διαπιστώσεως ζημίας που απορρέουν από το άρθρο 3, παράγραφος 7, του [βασικού] κανονισμού, δεχόμεν[ο] ότι υφίσταται τέτοια (ζημία), χωρίς να λάβει υπόψη συναφώς ότι, κατόπιν μη δημοσιευθείσας αποφάσεως της 25ης Νοεμβρίου 1994 (υπόθεση IV/35.304), η οποία εκδόθηκε βάσει, ιδίως, του άρθρου 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτου κανονισμού εφαρμογής των άρθρων [81 ΕΚ] και [82 ΕΚ] […], η Επιτροπή διενήργησε έρευνα σχετικά με το ενδεχόμενο υπάρξεως αντίθετων προς τον ανταγωνισμό

πρακτικών όσον αφορά τους σωλήνες από μη κραματοποιημένο χάλυβα, οι οποίες θα μπορούσαν να συνιστούν παράβαση του άρθρου 53 της Συμφωνίας σχετικά με τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, της 2ας Μαΐου 1992 (ΕΕ 1994, L 1, σ. 3) και του άρθρου 81 ΕΚ;»

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

Επί του παραδεκτού της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας που προβλήθηκε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου

17 Η Ιταλική Κυβέρνηση και η Επιτροπή υποστηρίζουν ότι το κύρος του κανονισμού 2320/97 δεν μπορούσε πλέον να τεθεί υπό αμφισβήτηση μέσω ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας, καθόσον η προσφεύγουσα της κύριας δίκης δεν προσέβαλε τον κανονισμό αυτόν εντός της προθεσμίας που προέβλεπε το τότε ισχύον άρθρο 230 ΕΚ.

18 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι η γενική αρχή, σκοπός της οποίας είναι να διασφαλισθεί ότι κάθε πρόσωπο έχει ή είχε τη δυνατότητα να προσβάλει την κοινοτική πράξη βάσει της οποίας εκδόθηκε απόφαση που του αντιτάσσεται, ουδόλως αποτελεί εμπόδιο για να καταστεί ένας κανονισμός απρόσβλητος σε σχέση με τον ιδιώτη, έναντι του οποίου πρέπει να θεωρηθεί ατομική απόφαση και ο οποίος αναμφιβόλως θα μπορούσε να ζητήσει την ακύρωσή του δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, γεγονός το οποίο εμποδίζει τον εν λόγω ιδιώτη να προβάλει ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου την έλλειψη νομιμότητας του κανονισμού αυτού. Αυτό το συμπέρασμα έχει εφαρμογή στους κανονισμούς περί επιβολής δασμών αντιντάμπινγκ, λόγω της διττής φύσεώς τους, ως πράξεων με κανονιστικό χαρακτήρα και ως πράξεων που μπορούν να αφορούν άμεσα και ατομικά ορισμένους επιχειρηματίες (απόφαση Nachi Europe, C-239/99, EU:C:2001:101, σκέψη 37 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

19 Πράγματι, οι κανονισμοί με τους οποίους επιβάλλεται δασμός αντιντάμπινγκ, παρόλο που έχουν, από τη φύση τους και το περιεχόμενό τους, κανονιστικό χαρακτήρα, ενδέχεται να αφορούν άμεσα και ατομικά τους παραγωγούς και τους εξαγωγείς του επίμαχου προϊόντος στους οποίους καταλογίζονται οι πρακτικές ντάμπινγκ βάσει στοιχείων της εμπορικής τους δραστηριότητας. Αυτό συμβαίνει γενικά με τις επιχειρήσεις παραγωγής και εξαγωγών που μπορούν να αποδείξουν ότι προσδιορίζονται ατομικά στις πράξεις της Επιτροπής ή του Συμβουλίου ή ότι τις αφορούσαν οι προκαταρκτικές έρευνες (βλ. αποφάσεις Allied Corporation κ.λπ. κατά Επιτροπής, 239/82 και 275/82, EU:C:1984:68, σκέψεις 11 και 12· Nachi Europe, C-239/99, EU:C:2001:101, σκέψη 21, καθώς και Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, σκέψη 30).

20 Το ίδιο ισχύει και για τους εισαγωγείς του επίμαχου προϊόντος των οποίων οι τιμές μεταπώλησης ελήφθησαν υπόψη για την κατασκευή των τιμών εξαγωγής και τους οποίους επομένως αφορούν οι διαπιστώσεις σχετικά με την ύπαρξη πρακτικής ντάμπινγκ (βλ. αποφάσεις Nashua Corporation κ.λπ. κατά Επιτροπής και Συμβουλίου, C-133/87 και C-150/87, EU:C:1990:115, σκέψη 15· Gestetner Holdings κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, C-156/87, EU:C:1990:116, σκέψη 18, καθώς και Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, σκέψη 31).

21 Το Δικαστήριο έχει επίσης κρίνει ότι οι εισαγωγείς που συνδέονται με εξαγωγείς τρίτων χωρών, στα προϊόντα των οποίων έχουν επιβληθεί δασμοί αντιντάμπινγκ, μπορούν να προσβάλουν τους κανονισμούς που επιβάλλουν τους δασμούς αυτούς, ιδίως στην περίπτωση που η τιμή εξαγωγής έχει υπολογιστεί βάσει των δικών τους τιμών μεταπώλησης στην κοινοτική αγορά και στην περίπτωση που ο ίδιος ο δασμός αντιντάμπινγκ έχει υπολογιστεί σε συνάρτηση με αυτές τις τιμές μεταπώλησης (βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις Neotype Techmashexport κατά Επιτροπής και Συμβουλίου, C-305/86, EU:C:1990:295, σκέψεις 19 και 20, καθώς και Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, σκέψη 32).

22 Επιπλέον, η αναγνώριση του δικαιώματος ορισμένων κατηγοριών επιχειρηματιών να ασκούν προσφυγή ακυρώσεως κατά των κανονισμών αντιντάμπινγκ δεν σημαίνει ότι ο οικείος κανονισμός δεν μπορεί να αφορά ατομικά και άλλους επιχειρηματίες λόγω ορισμένων ιδιαίτερων χαρακτηριστικών τους τα οποία τους εξατομικεύουν σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο (βλ. αποφάσεις Extramet Industrie κατά Συμβουλίου, C-358/89, EU:C:1991:214, σκέψη 16, και Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, σκέψη 33).

23 Ωστόσο, όσον αφορά την υπόθεση της κύριας δίκης, δεν αποδείχθηκε ότι η TMK Europe μπορεί να θεωρηθεί ότι ανήκει σε μία από τις κατηγορίες επιχειρηματιών που προσδιορίστηκαν ανωτέρω.

24 Καταρχάς, δεν αμφισβητείται ότι ούτε η TMK Europe ούτε η Sinara, η εταιρία την οποία διαδέχθηκε, προσδιορίζονται στον κανονισμό 2320/97 ως εξαγωγικές επιχειρήσεις. Ομοίως, δεν αναφέρονται ούτε ως εισαγωγικές επιχειρήσεις τις οποίες αφορούσαν οι προπαρασκευαστικές του κανονισμού αυτού έρευνες.

25 Εν συνεχεία, μολονότι η Sinara συνδέθηκε με τον όμιλο ρωσικών εξαγωγικών επιχειρήσεων που μετέσχον στη διαδικασία αντιντάμπινγκ, δεν προκύπτει από τη δικογραφία που υποβλήθηκε στο Δικαστήριο ούτε ότι η τιμή εξαγωγής που ελήφθη υπόψη για τον καθορισμό των δασμών αντιντάμπινγκ υπολογίστηκε με βάση τις τιμές μεταπώλησης στην κοινοτική αγορά που εφάρμοζε ο εισαγωγέας αυτός ούτε ότι αυτός καθαυτόν ο δασμός αντιντάμπινγκ υπολογίστηκε σε συνάρτηση με αυτές τις τιμές μεταπώλησης.

26 Τέλος, έχοντας αμφισβητήσει το παραδεκτό της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας που προβλήθηκε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, η Επιτροπή οφείλει να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία ικανά να δικαιολογήσουν το απαράδεκτο αυτό. Ωστόσο, από τα επιχειρήματα που προέβαλε συναφώς η Επιτροπή δεν μπορεί να αποδειχθεί ότι η Sinara συνδεόταν επαρκώς με τις ρωσικές εξαγωγικές επιχειρήσεις ή ενέπιπτε σε μια ιδιαίτερη περίπτωση που την εξατομίκευε σε σχέση με κάθε άλλο επιχειρηματία, ώστε να θεωρηθεί ότι ο κανονισμός 2320/97 που εκδόθηκε στις 17 Νοεμβρίου 1997 αφορούσε άμεσα και ατομικά, υπό την έννοια του άρθρου 230 ΕΚ, την επιχείρηση αυτή για να ζητήσει την ακύρωση του εν λόγω κανονισμού κατά τη διάρκεια της προθεσμίας που καθορίζει το άρθρο αυτό.

27 Υπό τις συνθήκες αυτές, και ακόμη και αν υποτεθεί ότι το σύνολο των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων της Sinara μεταβιβάστηκαν στην TMK Europe, βάσει των στοιχείων εκτιμήσεως και μόνο που υποβλήθηκαν στο Δικαστήριο δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει αποδειχθεί ότι η TMK Europe θα μπορούσε, αναμφίβολα, να ζητήσει την ακύρωση του κανονισμού 2320/97 καθόσον επιβάλλει δασμό αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές σωλήνων χωρίς συγκόλληση καταγωγής Ρωσίας.

28 Η εκτίμηση αυτή της καταστάσεως της εισαγωγικής επιχειρήσεως υπό το πρίσμα του κανονισμού 2320/97 δεν μπορεί να τεθεί εν αμφιβόλω ούτε από το γεγονός ότι οι εξαγωγικές επιχειρήσεις δεν συνεργάστηκαν στο πλαίσιο της διαδικασίας αντιντάμπινγκ ούτε από το γεγονός, που επικαλέστηκε η Ιταλική Κυβέρνηση, ότι η TMK Europe θα μπορούσε να αμφισβητήσει την αιτιολογία του κανονισμού 1322/2004.

29 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η TMK Europe μπορούσε να προβάλει την ένσταση ελλείψεως νομιμότητας του κανονισμού 2320/97 ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, το οποίο συνεπώς δεν δεσμευόταν από τον απρόσβλητο χαρακτήρα του δασμού αντιντάμπινγκ που θέσπισε ο κανονισμός αυτός.

30 Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο οφείλει να δώσει απάντηση στο ερώτημα του αιτούντος δικαστηρίου.

Επί του κύρους του κανονισμού 2320/97

31 Το αιτούν δικαστήριο διερωτάται ως προς το αν, παραλείποντας να λάβει υπόψη τη διαδικασία που είχε κινήσει η Επιτροπή, από τις 25 Νοεμβρίου 1994, για να ερευνήσει την ενδεχόμενη ύπαρξη επιζήμιων για τον ανταγωνισμό πρακτικών στο πλαίσιο της κοινοτικής βιομηχανίας, το Συμβούλιο, εκδίδοντας, στις 17 Νοεμβρίου 1997, τον κανονισμό 2320/97, παρέβη τις απαιτήσεις του βασικού κανονισμού.

32 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 3, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού προβλέπει ότι η εξέταση των επιπτώσεων των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ για την οικεία κοινοτική βιομηχανία περιλαμβάνει αξιολόγηση όλων των συναφών οικονομικών παραμέτρων και των δεικτών που έχουν σημασία για την κατάσταση της κοινοτικής βιομηχανίας. Η διάταξη αυτή απαριθμεί διάφορους παράγοντες που μπορούν να λαμβάνονται υπόψη και διευκρινίζει ότι η απαρίθμηση αυτή δεν είναι εξαντλητική και ότι κανένας από τους παράγοντες αυτούς, ούτε περισσότεροι εξ αυτών από κοινού εξεταζόμενοι, δεν έχει κατ' ανάγκην αποφασιστική σημασία (βλ. απόφαση Transnational Company «Kazchrome» και ENRC Marketing κατά Συμβουλίου, C-10/12 P, EU:C:2013:865, σκέψη 20 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

33 Το άρθρο 3, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού προβλέπει ότι άλλοι γνωστοί παράγοντες πλην των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, οι οποίοι προξενούν κατά το ίδιο χρονικό διάστημα ζημία στην κοινοτική βιομηχανία, εξετάζονται προκειμένου να διασφαλισθεί ότι η προκαλούμενη από τους εν λόγω άλλους παράγοντες ζημία δεν αποδίδεται στις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ κατ' εφαρμογήν της παραγράφου 6 του άρθρου αυτού, η οποία διευκρινίζει ότι πρέπει να αποδεικνύεται, με βάση το σύνολο των συναφών αποδεικτικών στοιχείων που έχουν υποβληθεί, ότι οι εισαγωγές με πρακτικές ντάμπινγκ προκαλούν σημαντική ζημία στην κοινοτική βιομηχανία (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση, Transnational Company «Kazchrome» και ENRC Marketing κατά Συμβουλίου, C-10/12 P, EU:C:2013:865, σκέψη 21 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

34 Αποτελεί πάγια νομολογία ότι ο προσδιορισμός της ζημίας της κοινοτικής βιομηχανίας προϋποθέτει την εκτίμηση πολύπλοκων οικονομικών καταστάσεων, ο δε δικαστικός έλεγχος της εκτιμήσεως αυτής πρέπει να περιορίζεται στην εξακρίβωση του αν τηρήθηκαν οι διαδικαστικοί κανόνες, του αν είναι ακριβείς οι διαπιστώσεις όσον αφορά τα πραγματικά περιστατικά, του αν υπήρξε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των περιστατικών αυτών ή κατάχρηση εξουσίας. Τούτο ισχύει ιδίως όσον αφορά τον καθορισμό των παραγόντων που προκαλούν ζημία στην κοινοτική βιομηχανία στο πλαίσιο έρευνας αντιντάμπινγκ (βλ. απόφαση Transnational Company «Kazchrome» και ENRC Marketing κατά Συμβουλίου, C-10/12 P, EU:C:2013:865, σκέψη 22 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

35 Κατά τη διαπίστωση της ζημίας, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης υποχρεούνται να εξετάζουν αν η ζημία που προτίθενται να λάβουν υπόψη πράγματι οφείλεται σε εισαγωγές που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ και να αποκλείουν κάθε ζημία που προκύπτει από άλλους παράγοντες και ιδίως ζημία που οφείλεται σε ίδιες ενέργειες των κοινοτικών παραγωγών (βλ. απόφαση Transnational Company «Kazchrome» και ENRC Marketing κατά Συμβουλίου, C-10/12 P, EU:C:2013:865, σκέψη 23 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

36 Στο πλαίσιο αυτό, εναπόκειται στα όργανα της Ένωσης να εξακριβώσουν αν τα αποτελέσματα των ως άνω άλλων παραγόντων ήσαν ικανά να καταλύσουν την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ, αφενός, των εν λόγω εισαγωγών και, αφετέρου, της ζημίας που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία. Στα εν λόγω όργανα εναπόκειται, επίσης, να εξακριβώσουν ότι η καταλογιστέα στους ως άνω άλλους παράγοντες ζημία δεν λαμβάνεται υπόψη κατά τον προσδιορισμό της ζημίας υπό την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού και ότι, κατά συνέπεια, ο επιβληθείς δασμός αντιντάμπινγκ δεν υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο για την εξάλειψη της ζημίας που προκλήθηκε από τις εισαγωγές

που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ (βλ. απόφαση Transnational Company «Kazchrome» και ENRC Marketing κατά Συμβουλίου, C-10/12 P, EU:C:2013:865, σκέψη 24 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

37 Ωστόσο, αν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης διαπιστώσουν ότι, παρά τους παράγοντες αυτούς, η ζημία που προκάλεσαν οι εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ είναι σημαντική, βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, ο αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ των εισαγωγών αυτών και της ζημίας που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία μπορεί κατά συνέπεια να αποδειχθεί (βλ. απόφαση Transnational Company «Kazchrome» και ENRC Marketing κατά Συμβουλίου, C-10/12 P, EU:C:2013:865, σκέψη 25 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

38 Όσον αφορά την υπόθεση της κύριας δίκης, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως προκύπτει τόσο από τις αιτιολογικές σκέψεις του κανονισμού 1322/2004 όσο και από την αιτιολογία της αποφάσεως για θέματα ανταγωνισμού, στις 25 Νοεμβρίου 1994 κινήθηκε έρευνα βάσει αποφάσεως της Επιτροπής προκειμένου να διαπιστωθεί η ενδεχόμενη ύπαρξη επιζήμιας για τον ανταγωνισμό συμπεριφοράς μεταξύ των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στην κοινοτική αγορά των σωλήνων από χάλυβα χωρίς συγκόλληση. Ομοίως δεν αμφισβητείται ότι, βάσει της έρευνας αυτής, η Επιτροπή δεν μπόρεσε να κινήσει τη διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ παρά μόνο στις 20 Ιανουαρίου 1999 με την ανακοίνωση των αιτιάσεων στις οικείες επιχειρήσεις.

39 Συνεπώς, στις 17 Νοεμβρίου 1997, ημερομηνία κατά την οποία εκδόθηκε ο κανονισμός 2320/97, η απόφαση για θέματα ανταγωνισμού δεν είχε ακόμη εκδοθεί. Κατά συνέπεια, αυτή καθαυτή η εν λόγω απόφαση δεν μπορούσε να θεωρηθεί «γνωστός παράγοντας», κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού, τον οποίο το Συμβούλιο θα έπρεπε να λάβει υπόψη για τον καθορισμό της ζημίας που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία προκειμένου να δικαιολογηθεί το μέτρο αντιντάμπινγκ που προκύπτει από τον κανονισμό 2320/97.

40 Όσον αφορά την έρευνα που αποφάσισε η Επιτροπή, στις 25 Νοεμβρίου 1994, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, λόγω του αμιγώς προπαρασκευαστικού της χαρακτήρα, ήταν αδύνατον να θεωρηθεί, τουλάχιστον μέχρι το πέρας της έρευνας αυτής, ότι η επιζήμια για τον ανταγωνισμό συμπεριφορά την οποία αυτή αφορούσε ήταν αποδεδειγμένη και προκαλούσε ζημία στην κοινοτική βιομηχανία.

41 Βεβαίως, όπως τονίστηκε στη σκέψη 35 της παρούσας αποφάσεως, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης υποχρεούνται να εξετάζουν αν η ζημία που προτίθενται να λάβουν υπόψη για να θεσπίσουν μέτρο αντιντάμπινγκ πράγματι οφείλεται σε εισαγωγές που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ και να αποκλείουν κάθε ζημία που προκύπτει από άλλους παράγοντες και ιδίως ζημία που οφείλεται σε ίδιες ενέργειες των κοινοτικών παραγωγών. Επικαλούμενη την υποχρέωση αυτή, η TMK Europe ισχυρίζεται, κατ' ουσίαν, ότι, εφόσον ένα από τα θεσμικά αυτά όργανα είχε γνώση έρευνας της οποίας η έκβαση μπορούσε να αποδείξει ότι η ίδια η συμπεριφορά των κοινοτικών παραγωγών μπορούσε, τουλάχιστον εν μέρει, να έχει συντελέσει στη ζημία που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία, τα εν λόγω θεσμικά όργανα δεν έλαβαν υπόψη, στο πλαίσιο της διαδικασίας αντιντάμπινγκ, μια «δεόντως» αποδεδειγμένη ζημία.

42 Ωστόσο, πρέπει να υπομνησθεί ότι στους διαδίκους που προβάλλουν την έλλειψη νομιμότητας κανονισμού αντιντάμπινγκ εναπόκειται, εν πάση περιπτώσει, να προσκομίσουν αποδεικτικά στοιχεία ικανά να αποδείξουν ότι άλλοι παράγοντες πλην αυτών που αφορούν τις εισαγωγές είχαν τόση σημασία ώστε ήταν ικανοί να θέσουν εν αμφιβόλω την ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της ζημίας που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία και των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση Transnational Company «Kazchrome» και ENRC Marketing κατά Συμβουλίου, C-10/12 P, EU:C:2013:865, σκέψη 28 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

43 Η TMK Europe όμως δεν προσκόμισε τέτοια αποδεικτικά στοιχεία, περιοριζόμενη, αφενός, να ισχυριστεί ότι το γεγονός ότι η Επιτροπή κίνησε την έρευνα που κατέληξε στην έκδοση της αποφάσεως για θέματα ανταγωνισμού πρέπει υποχρεωτικά να έχει επίπτωση στην έρευνα

αντιντάμπινγκ και, αφετέρου, να υποστηρίξει ότι το γεγονός και μόνον ότι το αποτέλεσμα της πρώτης από τις έρευνες αυτές οδήγησε τελικώς το Συμβούλιο στην αναστολή του κανονισμού 2320/97 αρκεί για να γίνει δεκτό ότι η έρευνα αυτή θα μπορούσε να επηρεάσει την έρευνα αντιντάμπινγκ.

44 Εντεύθεν προκύπτει ότι η TMK Europe δεν δικαιολόγησε το ότι άλλοι παράγοντες πλην αυτών που αφορούν τις εισαγωγές είχαν τόση σημασία ώστε ήταν ικανοί να θέσουν εν αμφιβόλω την ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της ζημίας που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία και των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ

45 Κατόπιν όλων των προεκτεθέντων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι από την εξέταση του υποβληθέντος ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του κανονισμού 2320/97.

Επί των δικαστικών εξόδων

46 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) αποφαίνεται:

Από την εξέταση του υποβληθέντος ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του κανονισμού (ΕΚ) 2320/97 του Συμβουλίου, της 17ης Νοεμβρίου 1997, για την επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων χωρίς συγκόλληση από σίδηρο ή μη κραματοποιημένο χάλυβα, καταγωγής Ουγγαρίας, Πολωνίας, Ρωσίας, Τσεχικής Δημοκρατίας, Ρουμανίας και Σλοβακικής Δημοκρατίας, για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1189/93 και για την [περάτωση] της διαδικασίας όσον αφορά τις εισαγωγές καταγωγής Δημοκρατίας της Κροατίας.

(υπογραφές)